

בית כור פרק שבעי בבא בתרא

מספרת הש"ס

(ג) כ"ק ט.) (3) ס"ל וואזיל
חד כ"ס נס"ה. לט"ב, (2) נעלין
פ"ו: קה. [ג"מ קב:]
(ד) וע"ע מוק' גטין לד. ד"ס
[ג"כ]

הנחות הב"ח

מוספֶּת חומפָה
א. ג' מונה טעם המכונאים
לו. ב' מכבפורו והם נטלים
הקלקם המכונאים, וכי בשילוב
החלוקות הפסיד את זוכרים.
ב. ג' ווב כבר סכלה
מחוליקת, כיון שבע האה
שכללו כל דבר אחד לזרם
הנחוור שם אמתנו ונחלה
ביבורו טעם האה היג'לי'
שכלה מהחוליקת כיון
שלא היה זה הא עמו
ההברהלהריהן.

מ"ע. גמיהי קנו סלי נם נפל גולן
ונדרה חוחוק מהי נמיילר: נקנפי
ווטילין (קנון דג' קאנט), הלאוור מלנדס
עוודמן לণינוי קלפי און צבאייס וקידפי
כוון כרומ סקודס כו': יהאר ריך האין.
מכה גולן ודקאנין לך הי' מ"ה נאלן
ד' שעמס עס סגולן זמוריים ומומיים
טולון כל קחן מלון צפני עזמו דלען
סארי אין כמוג זטפליס הילן קמר
מאולוק. ווילקן נכמלהה צטלהה
חד נמל וצער מחלקו חילוק בצעות
והה צלטיך צטבליין צנטלו חילקס צלען
סחילוקה צטבליין צנטלו חילקס צלען
Ցלען דיעית אַלְעִילִי צטבלאה חילקס
צמ' צטבלייך ווילר הי' חפץ נאך
שי' כטמוכין צהלו מוייחוט (זס דג' הל')
כו' ופיג' חד צלען דעתה דחכלה
ה' חילוקה ואין חמץ יוכל ענערל
ידי' דעריך זומער חילן חילוקת מעות
בלען חד חילן קרלווי נו' זילך לדעמו
עות סוח' ווילס מהילוקה: וגטמו אונ
ו' יומר וו' י' נפחות קהלה צטומת
מיד חילוקה כ"ט טלון צבויו כבל
ז' לדען צמ' נידו צביער קרלווי נו'
על' וקיטין דצטומו אונ' מילסמוונען:
ומשנין

אמר היה אמן עשרין גורי משחויה ולא הואי
אלא חמיסרא אתה לך מיה דאבי אמר ליה
א'ברת וקבית וחרנן פחות משות הניעו
עד שתות ינכה הניא מייל היכא דלא קים ליה
בגונה אבל היכא דקים ליה בוגה סבר וככט
והוא עשרין אמר לי אמר ליה זדריפא
כעשרה תניא ר' יוסי אומר האחין שחלקו
בциין שעלה גורל לאחד מהן קנו כולם מ"ט
אמור ר' אלעוז כתחלת ארץ ישראל מה
התחלת בגורל אף בגין גורל אי מה להלן
בקפפי ואורים ותומים אף בגין בקפפי ואורים
ותומים אמר רב אשוי בהחוא התנא דקא
ציזית לחדדי גמרי ומקנו להדרי: איתמר
⁽⁶⁾ שני אחין שחלקו ובא להן אח ממדינה הים
רב אמר בטלה מחלוקת ושמואל אמר
מקמץין אמר ליה רבא לרבע נחמן לרבע אמר
בטלה מחלוקת אלמא הדר דינא אלא
מעיטה העני כי תלתא דקימי ⁽⁷⁾ ואול כי תרי
מנינוו ופלוג הבי נמי בטלה מחלוקת הבי
השתאות התרם נחתי אדרעתא דבי תלתא
מעיקרא הכא לא נחתי אדרעתא דבי
חולתה מעיקרא אמר ליה רב פפא לאבי
לשומואל דאמר מקמץין למימרא דכם דינא
⁽⁸⁾ והרא רב ושמואל אמרו תרוייהו כור
בשבעים אני מוכך לך יכול לחזור בו
אפיקו בסאה האחרונה כור בעששים סאה
בסלע אני מוכך לך ראשון רשות קנה
הרבה

שְׁמוֹאֵל אמר ממקמצין. פ"ס זימן זו כל מה שאליט יתלהע
ומשם מע מון פילווען צלען צגולל וקפא דלמא ייגרע
ווע צאס טענו צגולל וקס ימנו מה צירען צלען גורל ולימוד נסאו
גענעלינו לאנו בעכדי דבר מלכוו (ט) וס"י' ל"ב ברכ' יוספ' ב' פ' (גענעלין ג' ו' בס')

זונין גמימות גראות וסכלת דגון
 ז"ק מ"ה כ"ב י"ח נמס נ"מ יוכל נממות כי פלאן חד צנחו דעתם
 חכמים ומינו נפלר"י דמפליס כסם לזרוילין לנו מלך יפה צנחו
 ז'רל קהמר נ"ל קצינה מידי נ"ב דמי נ"ו מ"ה כ"ב י"ח נ"ל
 וואס מ"ג נ"ל גולן ח'ן צנחו מושני ואפילו נ"ל מ"ה כ"ב
 פ"ה [מלוקין] ואפילו נפלו לפליטות ר"ת דע"י גולן קהמר אליכם נמיימר
 כסם ודלי' סטימומין קפמיים ואלהן חד מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
 ז'רל יפה ז'י
 נלמוק כי סכלת צנחו כ"ב י"ח יפה חולקון¹⁴:

ב' מ' פ' ס' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'

רביינו גרשום